

ປະທານປະເທດກ່າວສູນທອນພິດ ຕໍ່ພິທີໂຮມຊຸມນຸມສະເຫລີມສະຫລອງ ວັນສ້າງຕັ້ງແນວລາວ
ສ້າງຊາດ ຄົບຮອບ 70 ປີ.

ໃນຕອນເຊົ້າວັນທີ 13 ສິງຫາ 2020 ທີ່ຫໍປະຊຸມແຫ່ງຊາດ, ທ່ານ ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ ເລຂາທິການໃຫຍ່ ຄະນະ
ບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ, ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ກຽດກ່າວສູນທອນພິດ ໃນພິທີໂຮມຊຸມນຸມ
ໃຫຍ່ສະເຫລີມສະຫລອງ ວັນສ້າງຕັ້ງແນວລາວສ້າງຊາດ ຄົບຮອບ 70 ປີ (13/8/1950-13/8/2020) ໂດຍມີເນື້ອໃນ
ດັ່ງນີ້:

ມື້ນີ້, ສູນກາງພັກ, ລັດຖະບານ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊົນ
ບັນດາເຜົ່າ ໃນທົ່ວປະເທດ ມີຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ພາກພູມໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ໄດ້ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງພິທີໂຮມ
ຊຸມນຸມໃຫຍ່ ສະເຫລີມສະຫລອງວັນສ້າງຕັ້ງແນວລາວສ້າງຊາດ ທີ່ໄດ້ໝູນວຽນມາບັນຈົບຄົບຮອບ 70 ປີ ພໍດີ. ປີນີ້
ຊຶ່ງເປັນປີມ່ວນທ້າຍຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-
ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີຄັ້ງທີ VIII; ເປັນປີແຫ່ງການສືບຕໍ່ປຸກລະດົມຂະບວນການສ້າງຜົນງານ ເພື່ອຂໍ້ານັບຮັບຕ້ອນ
ແລະ ສະເຫລີມສະຫລອງບັນດາວັນປະຫວັດສາດສຳຄັນຂອງຊາດ ຂອງພັກ, ສ້າງຂະບວນການວຽກງານຮອບດ້ານ

ເພື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ ທີ່ຈະມາເຖິງຢ່າງຝົດຝື່ນ. ການຈັດຕັ້ງພິທີສະເຫລີມສະຫລອງ 70 ປີ ວັນສ້າງຕັ້ງແນວລາວສ້າງຊາດ ໃນມື້ນີ້ແມ່ນການຫວນຄືນມູນເຊື້ອຄວາມສາມັກຄີເປັນຈິດໜຶ່ງໃຈດຽວຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດພາລະກິດປະຕິວັດຊາດ ປະຊາທິປະໄຕ ກໍຄື ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ, ເປັນການລະນຶກເຖິງວິລະກຳລ້ຳເລີດ ແລະ ຄຸນງາມຄວາມດີອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງບັນດາຜູ້ນຳພັກ-ລັດ, ຜູ້ຮັກຊາດ, ນັກຮົບ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ທີ່ໄດ້ເສຍສະຫລະເລືອດເນື້ອເພື່ອຊາດ, ເພື່ອພາລະກິດປະຕິວັດໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

ໃນພິທີອັນມີຄວາມໝາຍສຳຄັນນີ້, ພວກເຮົາມີຄວາມອາໄລອາວອນຢ່າງສຸດຊຶ້ງ ແລະ ຈິດຈຳລ້ຳລຶກຄຸນງາມຄວາມດີອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຂອງປະທານ ໄກສອນ ພິມວິຫານ, ປະທານ ສຸພານຸວົງ, ບັນດາຜູ້ນຳແນວລາວອິດສະຫລະ, ແນວລາວຮັກຊາດ ຜູ້ລິເລີ່ມ ກໍ່ຕັ້ງ ແລະ ນຳພາວຽກງານແນວໂຮມຂອງປະເທດເຮົາ ທີ່ແສນເຄົາລົບຮັກຂອງປວງຊົນລາວທັງຊາດ, ພ້ອມດ້ວຍບັນດາທ່ານຜູ້ນຳພັກ-ລັດ, ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ, ກຳມະການແນວລາວສ້າງຊາດທຸກຂັ້ນ ຕະຫລອດຮອດພະນັກງານ, ນັກຮົບ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ທີ່ໄດ້ເສຍສະຫລະເລືອດເນື້ອ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະລາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ. ເພື່ອສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ຈິດຈຳລ້ຳລຶກຄຸນງາມຄວາມດີຂອງບັນດາທ່ານ ເຫລົ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຊີນບັນດາສະຫາຍ ລຸກຂຶ້ນກັ້ມຫົວໄວ້ອາໄລເຖິງດວງວິນຍານຂອງພວກເພິ່ນ 3 ວິນາທີ.

ຕາງໜ້າຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ແລະ ລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສົ່ງຄວາມຢູ່ຽມຢາມຖາມຂ່າວອັນອົບອຸ່ນ, ຄວາມສາມັກຄີຮັກແພງອັນສະໜິດສະໜົມ ແລະ ພອນໄຊອັນປະເສີດໄປຍັງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນຕ່າງໆ ຕະຫລອດຮອດບັນດານັກປະຕິວັດອາວຸໂສ, ວິລະຊົນແຫ່ງຊາດ, ນັກຮົບແຂ່ງຂັນ, ພະນັກງານ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ທຸກຊັ້ນຄົນ, ເພດ-ໄວ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ພື້ນອງຊາວລາວ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດມານະໂອກາດນີ້ດ້ວຍ.

ບັນດາທ່ານ, ບັນດາສະຫາຍ ທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ!

ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ ນັບແຕ່ໄດ້ທ້ອນໂຮມເຂົ້າເປັນອານາຈັກລ້ານຊ້າງ (ປີ ຄ.ສ 1353) ເຈົ້າຝ້າງຸ່ມມະຫາລາດ ແລະ ບັນພະບຸລຸດອື່ນໆ ຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນເຮົາກໍ່ຕັ້ງ, ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຜ່ານຫລາຍຍຸກ ຫລາຍສະໄໝ, ຊຶ່ງມີທັງຍຸກທີ່ຮຸ່ງເຮືອງສີວິໄລ ແລະ ມີທັງໄລຍະສູນເສຍເອກະລາດ ຕົກເປັນເມືອງຂຶ້ນຂອງຕ່າງຊາດ ເປັນເວລາຮ້ອຍກວ່າປີ, ແຕ່ດ້ວຍມູນເຊື້ອຮັກເຊື້ອແພງຊາດອັນດູດດື່ມ, ຄວາມສາມັກຄີປອງດອງອັນໜັກແໜ້ນ, ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຮ່ວມແຮງຮ່ວມໃຈກັນ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດອັນແສນຮັກຂອງຕົນ

ແລະ ເດັດດ່ຽວລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ່ບໍ່ຍອມຈຳນົນ ຕໍານການຮຸກຮານ, ການຢຶດຄອງຂອງສັກດີນາຕ່າງດ້າວ. ການລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ່ຂອງປະຊາຊົນເດັ່ນກວ່າໝູ່ແມ່ນຂະບວນການຕໍ່ສູ່ກູ້ຊາດ ທີ່ນຳໂດຍເຈົ້າອະນຸວົງ, ພໍ່ກະດວດ, ອົງແກ້ວ, ອົງກົມມະດຳ, ເຈົ້າຝ້າປັດໃຈ ແລະ ຂະບວນການຕໍ່ສູ່ອື່ນໆ ຕໍ່ສູ່ຕ້ານພວກຈັກກະພັດ, ພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບເກົ່າ ຢ່າງຝິລາດອາດຫານ ແລະ ໄດ້ປະກາດເອກະລາດ ເມື່ອວັນທີ 12 ຕຸລາ ປີ 1945. ພໍ່ແຕ່ໄດ້ຮັບເອກະລາດ ບໍ່ເທົ່າໃດເດືອນ ພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບເກົ່າ ກໍກັບຄືນມາຮຸກຮານລາວ ອີກຄັ້ງທີ 2.

ບັນດາທ່ານ, ບັນດາສະຫາຍ ທີ່ຮັກແພງ ທັງຫລາຍ!

ກ່ອນໜ້ານີ້ 70 ປີ, ໂດຍຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງພາລະກິດຕໍ່ສູ່ກູ້ຊາດ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງກຳລັງການປະຕິວັດລາວ ພາຍໃຕ້ການນຳພາ-ຊີ້ນຳຂອງພັກຄອມມູນິດອິນດູຈີນ ກໍຄື ອົງຄະນະພັກແຄ້ວນລາວ, ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ແນວໂຮມທົ່ວປະເທດ ໄດ້ໄຂຂຶ້ນຢ່າງເປັນທາງການ ໃນວັນທີ 13 ສິງຫາ 1950, ຊຶ່ງໃສ່ຊື່ວ່າ: ແນວລາວອິດສະຫລະ ແລະ ໄດ້ວາງໂຄງການ ການເມືອງ 12 ຂໍ້, ໄດ້ເລືອກຕັ້ງຄະນະກຳມະການສູນກາງແນວລາວອິດສະຫລະ, ແຕ່ງຕັ້ງລັດຖະບານລາວຕໍ່ຕ້ານ ໂດຍແມ່ນ ທ່ານ ສຸພານຸວົງ ເປັນປະທານສູນກາງແນວລາວອິດສະຫລະ ແລະ ເປັນລັດຖະມະຫາເສນາ (ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ) ລັດຖະບານລາວຕໍ່ຕ້ານ ຫລື ລັດຖະບານຝ່າຍປະເທດລາວ. ນັ້ນແມ່ນເຫດການ ການເມືອງທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນທີ່ສຸດ ໃນພາລະກິດຕໍ່ສູ່ປະຕິວັດຂອງຊາດເຮົາ ເປັນເທື່ອທຳອິດໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການກຳເນີດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະບວນການຕໍ່ສູ່ກູ້ຊາດ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ມີອົງການຈັດຕັ້ງນຳພາຂອງຕົນນັ້ນ ຄື ແນວລາວອິດສະຫລະ. ໃນສະພາບຈຸດພິເສດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາ ຊຶ່ງເປັນປະເທດນ້ອຍ, ພົນລະເມືອງບໍ່ຫລາຍ ແລະ ປະຊາຊົນຍັງທຸກຍາກຫລາຍ ຍ້ອນການກົດຂີ່ຂູດຮີດຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນ ແລະ ສັກດີນາ, ຂະບວນການຕໍ່ສູ່ ຂອງປະຊາຊົນ ອາດເວົ້າໄດ້ວ່າເລີ່ມຈາກຝາມືເປົ່າ, ອາວຸດຍຸດໂທປະກອນຍັງຫລ້າຫລັງ, ແຕ່ຊ້ຳພັດຜະເຊີນໜ້າກັບການຮຸກຮານຈາກສັດຕູພາຍນອກ ທີ່ມີກຳລັງເໜືອກວ່າບໍ່ຈັກກວ່າເທົ່າໃດ. ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດພິເສດ ແລະ ເຮັດສຳເລັດພາລະກິດປະຕິວັດຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ນັ້ນ, ວັນທີ 22 ມີນາ ປີ 1955 ພັກປະຊາຊົນລາວ (ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວໃນປັດຈຸບັນ) ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເປັນພັກການເມືອງຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ ເພື່ອນຳພາ ພາລະກິດປະຕິວັດຊາດປະຊາທິປະໄຕ ຢູ່ປະເທດພວກເຮົາ. ພັກເຮົາໄດ້ຍຶດໝັ້ນໃນສັດຈະທຳ ທີ່ວ່າ: ມະຫາຊົນເປັນຜູ້ສ້າງປະຫວັດສາດ, ຂະບວນການປະຕິວັດແມ່ນຂະບວນການຂອງມະຫາຊົນ. ສະນັ້ນ, ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ພັກເຮົາເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ນຳພາແບບປົດລັບນັ້ນ ພັກໄດ້ອົງໃສ່ແນວລາວອິດສະຫລະ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າພັກອອກເຄື່ອນໄຫວເປີດເຜີຍໃນຖານະເປັນລັດຖະບານຝ່າຍປະເທດລາວ, ເປັນຄັນທຸງ, ເປັນຫລັກແຫລ່ງໃນການເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີບັນດາເຜົ່າ, ດຳເນີນ

ການສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກລະດົມຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິທຸກເຜົ່າ, ທຸກຊັ້ນຄົນ, ທຸກສາສະໜາ, ເພດ-ໄວ ທີ່ມີຈິດໃຈຮັກຊາດ ໃຫ້ສາມັກຄີກັນພາຍໃຕ້ຄັນທຸງຂອງແນວລາວອິດຫລະ.

ໃນຕົ້ນປີ 1956 ພາຍໃຕ້ການນຳພາໂດຍກົງຂອງພັກປະຊາຊົນລາວ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ແທນປະຊາຊົນທົ່ວ ປະເທດ ໄດ້ໄຂຂຶ້ນ ຢູ່ໃນຖານທີ່ໜັ້ນ ແຂວງຫົວພັນ ແລະ ໄດ້ປ່ຽນຊື່ແນວລາວອິດສະຫລະ ເປັນ ແນວລາວຮັກຊາດ ແນໃສ່ເຕົ້າໂຮມທຸກກຳລັງ, ທຸກການຈັດຕັ້ງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ສາມັກຄີກັນເປັນຈິດໜຶ່ງໃຈດຽວເຂົ້າໃນແນວ ໂຮມກູ້ຊາດອັນກວ້າງຂວາງ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ຜາບແພ້ພວກສັດຕູຮຸກຮານ ແລະ ລູກແຫລ້ງຕົນມື, ກໍ່ສ້າງປະເທດລາວ ສັນຕິພາບ ເປັນກາງ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ແລະ ວັດທະນະຖາວອນ, ສືບຕໍ່ນຳພາການປະຕິວັດກ້າວ ຂຶ້ນ. ຜ່ານຂະບວນການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ກຳລັງປະກອບອາວຸດປະຕິວັດ ໄດ້ດຳເນີນໄປຢ່າງຍືດ ເຍື້ອຍາວນານ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສຍສະຫລະ ແລະ ຄວາມທໍລະຫົດອົດທົນ ມີບາງໄລຍະການຕໍ່ສູ້ໄດ້ດຳເນີນໄປ ຢ່າງດູເດືອດ, ຂໍ້ຽວຂາດ ແລະ ເອົາເປັນເອົາຕາຍ. ໃນເວລານັ້ນ ແມ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນຝຣັ່ງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ສັນຍາເຊີແນວກ່ຽວກັບອິນດູຈີນ, ດຳເນີນການເຕົ້າໂຮມກຳລັງປະຕິວັດຢູ່ 2 ແຂວງຫົວພັນ ແລະ ຜົ້ງສາລີ, ໄດ້ທັບມ້າງ ຍຸດໂທບາຍຂອງພວກປະຕິການທີ່ວາງຄຳຂວັນ ຄື “ຫລອກເສືອເຂົ້າຖ້ຳເພື່ອດັບສູນ”. ແຕ່ເຖິງວ່າສະພາບການຈະ ຫຍຸ້ງຍາກກັນດານປານໃດກໍຕາມ, ພັກໄດ້ຊີ້ນຳການປະຕິວັດໂດຍກົງ ແລະ ໄດ້ສົມທົບກັບການຕໍ່ສູ້ດ້ານການເມືອງ, ດ້ານການທະຫານ, ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ການຕ່າງປະເທດໄປພ້ອມໆກັນ , ເຖິງແມ່ນວ່າຝ່າຍສັດຕູພະຍາຍາມຫາທຸກ ວິທີທາງເພື່ອທຳລາຍກຳລັງປະຕິວັດ, ແຕ່ດ້ວຍແນວທາງອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະດິດສ້າງ, ດ້ວຍວິທີດຳເນີນການ ປະຕິວັດອັນອຸດົມຮັ່ງມີ ແລະ ມີວິທະຍາສາດ ກຳລັງປະຕິວັດຍິ່ງເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ, ມີມະຫາຊົນສະໜັບສະໜູນນັບມື້ ກວ້າງຂວາງ, ມີຖິ່ນແຖວຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ທີ່ຮັກຫອມສັນຕິພາບເປັນກາງ ໄດ້ອ່ຽງມາຫາການປະຕິວັດ, ສາມາດທັບ ມ້າງກິນອຸປະກອນຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ ອັນພາໄປເຖິງການເຊັນສັນຍາວຽງຈັນ ໃນປີ 1957 ນັ້ນແມ່ນຜົນສຳ ເລັດອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງພັກເຮົາ ແລະ ກໍ່ແມ່ນປະລາໄຊຍຸດທະສາດ ຄັ້ງທີ I ຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ ໃນ ການແຊກແຊງ ແລະ ຮຸກຮານລາວ. ແຕ່ຮອດກາງປີ 1959 ຝ່າຍກົງກັນຂ້າມໄດ້ມ້າງເຜລັດຖະບານປະສົມ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງຊາດ, ປົດລ້ອມກອງພັນທິສອງ ຢູ່ທົ່ງໄຫຫີນ, ຈັບກຸມຜູ້ນຳການປະຕິວັດ ກໍ່ຄືຜູ້ນຳແນວລາວ ຮັກຊາດຈຳນວນໜຶ່ງເຂົ້າຄຸກທີ່ໂພນເຄັງ ຊຶ່ງໄລຍະນີ້ ການປະຕິວັດພວກເຮົາພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄັບຂັນທີ່ສຸດ, ພັກເຮົາໄດ້ຕັດສິນໃຈຫັນທິດການຕໍ່ສູ້ຢ່າງທັນການ, ປຸກລະດົມທົ່ວປວງຊົນລຸກຮີຂຶ້ນ, ຊຸກຍູ້ການຕໍ່ສູ້ທາງດ້ານການ ທະຫານ ແລະ ການເມືອງຢ່າງແຂງແຮງໃນທົ່ວປະເທດ, ພາຍໃນໄລຍະເວລາອັນສັ້ນໆ ກຳລັງປະກອບອາວຸດປະຕິວັດ ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ, ກອງພັນທິສອງ ຈຶ່ງສາມາດຜ່າວົງປົດລ້ອມໄດ້ຢ່າງອົງອາດກ້າແກ່ນ, ບັນດາຜູ້ນຳຂອງ ພັກ ແລະ ແນວລາວຮັກຊາດ ໄດ້ໂຕນອອກຈາກຄຸກໂພນເຄັງ ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ ໄປສູ່ເຂດທີ່ໜັ້ນປະຕິວັດ ດ້ວຍ

ຄວາມປອດໄພ ອັນພາໄປເຖິງປົດປ່ອຍດົນແດນໄດ້ 2/3 ແລະ 1/2 ຂອງພົນລະເມືອງທົ່ວປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ເຂດປົດປ່ອຍ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຫລາຍບໍລິເວນຍຸດທະສາດທີ່ສໍາຄັນ ຕິດລຽນກັນແຕ່ ເໜືອຮອດໃຕ້, ອັນໄດ້ເປັນການບັງຄັບໃຫ້ພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ ຕ້ອງຍອມນັ່ງໂຕະເຈລະຈາ ແລະ ເຊັນສັນຍາເຊິ່ງແນວກ່ຽວກັບລາວ, ສ້າງຕັ້ງລັດຖະບານປະສົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ II ໃນວັນທີ 22 ເດືອນ 6 ປີ 1962 ຊຶ່ງແນວລາວຮັກຊາດ ໄດ້ມີຖານະສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ເຫດການທີ່ພົ້ນເດັ່ນ ແລະ ລືຊື່ນັ້ນ ເປັນການປະລາໄຊຍຸດທະສາດ ຄັ້ງທີ II ຂອງຈັກກະພັດລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ຢູ່ລາວ. ຈາກໄຊຊະນະດັ່ງກ່າວ, ການປະຕິວັດປະເທດເຮົາ ຍິ່ງໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ທັງຈໍານວນ ແລະ ຄຸນນະພາບໃຫມ່, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ ພວກປະຕິການ ໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມລັດຖະບານປະສົມສາມຝ່າຍ, ຈັກກະພັດລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ ໄດ້ເພີ່ມທະວີສົງຄາມຮຸກຮານປະເທດເຮົາ ຂຶ້ນສຸລະດັບສູງ ໂດຍໃຊ້ເຮືອບິນຖິ້ມລະເບີດທໍາລາຍເຂດປົດປ່ອຍ ສົມທົບກັບການເປີດບັນຮົບຍຸດທະສາດຫລາຍແຫ່ງ ເຊັ່ນ: “ສາມສອນ”; “ສອນໄຊ”; “ກູ້ກຽດ ”; “ລາມເຊີນ 719” ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນສົງຄາມພິເສດ ແລະ ສົງຄາມພິເສດເພີ່ມທະວີຂອງຈັກກະພັດ ເຂົ້າເຂດປົດປ່ອຍຫວັງດັບມອດກໍາລັງປະຕິວັດ, ດັບມອບອະລິຍະທໍາຂອງຄົນລາວ. ແຕ່ຄໍາຂວັນ: “ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອແນວໜ້າ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອເອົາໄຊຊະນະກັບສັດຕູ” ໄດ້ດັງກ້ອງກ້ງວານໄປທຸກຫົນແຫ່ງໃນເຂດປົດປ່ອຍ ແລະ ທົ່ວປະເທດ. ໃນພາລະກິດຕໍ່ສູ້ຢູ່ສະໜາມຮົບພາຍໃນ, ແນວລາວຮັກຊາດ ໄດ້ປະຕິບັດວຽກງານໂຄສະນາ, ອະທິ ບາຍ, ຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກຕ່າງປະເທດຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ຈາກນັ້ນເຮັດໃຫ້ການເປັນໃຈສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫລືອ ອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ, ປະຊາຊົນຜູ້ຮັກຫອມສັນຕິພາບໃນໂລກ, ນັບທັງຄົນເຊື້ອຊາດລາວ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ຕ່າງ ປະເທດ ໄດ້ອວ່າຍໜ້າມາຫາປະເທດຊາດ, ທັງເປັນກະບອກສຽງໂຄສະນາສະໜັບສະໜູນການຕໍ່ສູ້ອັນເປັນທໍາຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າພາຍໃນປະເທດ ຢ່າງເປັນກະແສຟອງອັນກວ້າງໃຫຍ່, ພິເສດ, ຄວາມສໍາພັນສູ້ຮົບ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີລາວ-ຫວຽດນາມ, ກໍາປູເຈຍ ທີ່ຕ້ານສັດຕູຕົວດຽວກັນນັບມື້ນັບປະສານສົມທົບກັນ, ຖືເປັນສະໜາມຮົບອັນດຽວກັນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ໜັກແໜ້ນ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ສັດຕູຢ່າງພິລະອາດຫານ. ວິລະກໍາອັນພົ້ນເດັ່ນອີກອັນໜຶ່ງ ຂອງແນວລາວຮັກຊາດ ແມ່ນໄດ້ຕັ້ງໜ້າປະຕິບັດ 3 ບາດຄ້ອນຍຸດທະສາດຂອງພັກ ໃນການຍຶດອໍານາດ, ຍາດແຍ່ງກາລະໂອກາດພັນປີມີເທື່ອໜຶ່ງ, ປະຕິບັດຍຸດທະສາດ, ຍຸດທະວິທີ ໂດຍເອົາການປຸກລຸກຂົນຂວາຍປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ຊັ້ນຄົນ, ເພດໄວ ພ້ອມກັນລຸກຮືຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບສົງຄາມພິເສດ ແລະ ສົງຄາມພິເສດເພີ່ມທະວີຂອງຈັກກະພັດ, ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງຍອມເຊັນສັນຍາວຽງຈັນ ວ່າດ້ວຍການຜື້ນຜູ້ສັນຕິພາບ ແລະ ປະຕິບັດຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງຊາດຢູ່ລາວໃນວັນທີ 21 ກຸມພາ ປີ 1973 ຊຶ່ງພາໄປເຖິງການສ້າງຕັ້ງລັດຖະບານປະສົມຊົ່ວຄາວແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ III ແລະ ຄະນະມົນຕີປະສົມການເມືອງແຫ່ງຊາດ, ເຮັດໃຫ້ສອງນະຄອນວຽງຈັນ ແລະ ຫລວງພະບາງເປັນກາງຕາມລະບຽບການພິເສດ, ສ້າງເງື່ອນໄຂພື້ນຖານໃຫ້ການປະຕິວັດຊາດປະຊາທິປະໄຕ ຢູ່ປະເທດເຮົາ ກ້າວຂຶ້ນຍາດເອົາໄຊຊະນະສົມບູນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເປັນຂົດໝາຍແຫ່ງການປະລາໄຊ

ຍຸດທະສາດ ຄັ້ງທີ III ຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ຢູ່ລາວ, ກ້າວໄປເຖິງການຢຶດອຳນາດ ວັນທີ 23 ສິງຫາ 1975 ຢູ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ຢຶດອຳນາດທົ່ວປະເທດ ຍາດເອົາອຳນາດການປົກຄອງ ມາສູ່ກຳມີປະຊາຊົນຢ່າງໄວວາ ແບບ “ບົວບໍ່ຊ້ຳນ້ຳບໍ່ຊຸ່ນ ແຕ່ຫາກຈັບປາໄດ້ທັງໝົດ”, ລົບລ້າງລະບອບລາຊາທິປະໄຕຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ສະຖາປະນາ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຊຶ່ງແມ່ນລັດຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອປະຊາຊົນໃນວັນ ທີ 2 ທັນວາ 1975. ໄຊຊະນະປະຫວັດຍິ່ງໃຫຍ່ດັ່ງກ່າວ ເປັນຂີດໝາຍແຫ່ງການສຳເລັດການປະຕິວັດປົດປ່ອຍຊາດ ຢ່າງສົມບູນ ແລະ ເປີດສາກໃຫ້ແກ່ໄລຍະໃໝ່ຂອງການປະຕິວັດ, ໄລຍະທີ່ປະ ຊາຊົນເຮົາເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດ, ເປັນ ເຈົ້າຊາຕະກຳຂອງຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ກ້າວຂຶ້ນຕາມເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມຢ່າງສະຫງ່າລາສີ, ນັ້ນເປັນການປະລາໄຊ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະ ເປັນການປະລາໄຊຢ່າງສິ້ນເຊີງ ຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ ຢູ່ປະເທດເຮົາ. ພາຍຫລັງປະເທດຊາດ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ ແນວລາວຮັກຊາດ ສືບຕໍ່ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອຈາກສະໄໝສົງຄາມ ມາສູ່ສະໄໝສັນຕິພາບ, ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງໜ້າທີ່ການເມືອງໃນໄລຍະໃໝ່ ຈຶ່ງໄດ້ ປ່ຽນຊື່ແນວລາວຮັກຊາດ ມາເປັນ ແນວລາວສ້າງຊາດ ເຖິງປັດຈຸບັນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດພາລະບົດບາດໃນການ ປຸກລະດົມ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີປອງດອງຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ປະຕິບັດ 2 ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ ຄື: ປົກ ປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ສັງຄົມ ມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ດ້ານ ວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການປົວແປງດີຂຶ້ນ ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ແນວລາວສ້າງຊາດໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນຂະບວນການຫັນລົງກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງຕາມ 4 ເນື້ອໃນ 4 ຄາດໝາຍ, ປະກອບສ່ວນໃນການສຶກສາອົບຮົມປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ, ສາສະໜາ ແລະ ເພດ-ໄວ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຕື່ນຕົວເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການແກ້ໄຂຄວາມ ທຸກຍາກໂດຍຕິດຜັນກັບຂະບວນ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ອັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ; ແນວລາວສ້າງຊາດໄດ້ ປະກອບສ່ວນປຸກລະດົມລູກຫລານປະຊາ ຊົນລາວບັນດາເຜົ່າບຸກບົນ ຮຳຮຽນ, ອະນຸລັກຮັກສາເອກະລັກວັດທະນະທຳ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງເຜົ່າ ກໍຄືຂອງຊາດລາວ, ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການແຂ່ງຂັນຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາ ຕິດ ຜັນກັບຂະບວນການ 3 ສ້າງ, ຂະບວນການສ້າງຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານສາມັກຄີປອງດອງ, ສ້າງບ້ານວັດທະນະທຳ, ສ້າງ ບ້ານປອດຄະດີ ແລະ ຂະບວນການອື່ນໆ, ເຂົ້າຮ່ວມກັບອຳນາດການປົກຄອງຂຶ້ນຕ່າງໆໃນການໄກ່ແກ່ຍແກ້ໄຂຄະດີຢູ່ ຮາກຖານ, ກຳແນວຄິດຈິດໃຈ, ຄວາມມຸ່ງມາດປາດຖະໜາຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ປົກສາຫາລື, ແນະນຳ ປະຊາຊົນໃຫ້ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ທຳມາຫາກິນໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແກ້ໄຂຄວາມຂັດຂ້ອງ-ສົນໃຈ, ອະທິບາຍຊື້ແຈງ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ບໍ່ຫລົງເຊື່ອກົນອຸບາຍໂຄສະນາບົດເບືອນ, ແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີຂອງພວກຄົນບໍ່ຫວັງດີ; ອົງການ ແນວລາວສ້າງຊາດຂຶ້ນຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງທາງດ້ານເນື້ອໃນ, ຮູບການ ແລະ ວິທີການເຄື່ອນໄຫວນັບມື້ນັບດີ

ຂຶ້ນ, ໄດ້ຮ່ວມກັບຄະນະພັກ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ໄດ້ ພົວພັນ ແລະ ປະຕິບັດແນວທາງການທູດປະຊາຊົນ ກໍຄືສາມັກຄີສາກົນຂອງພັກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສາມັກຄີກັບແນວ ໂຮມປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ ທັງຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອຮ່ວມມື ກັບບັນດາປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນ ເພື່ອມາພັດທະນາຕົນເອງ ແລະ ປະເທດຊາດຫລາຍຂຶ້ນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ຍັງໄດ້ມີ ການພົວພັນອັນກວ້າງ ຂວາງກັບຜູ້ນຳອົງຄົນເຊື້ອຊາດລາວ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທັງໄດ້ເຜີຍແຜ່ແນວທາງ ນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ, ສ້າງຈິດສຳນຶກແຫ່ງຄວາມຮັກເຊື້ອແພງຊາດ, ຫັນໜ້າມາສູ່ ປະເທດຊາດບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນ. ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມປະຕິຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະ ຕີລາຄາສູງ ທີ່ເຫັນວ່າໃນຕະຫລອດໄລຍະ 70 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດຂຶ້ນຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດໄດ້ ຮັບການປັບປຸງບູລະນະ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ ນັບທັງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ; ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງ ສຳຄັນ, ໃຫຍ່ຫລວງເຂົ້າໃນພາລະກິດ ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດໃນເມື່ອກ່ອນ ກໍຄືໃນພາລະກິດແຫ່ງການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາສ້າງສາປະເທດຊາດ ໃນໄລຍະໃໝ່.

ເນື່ອງໃນໂອກາດວັນບຸນໃຫຍ່ປະຫວັດສາດ ອັນມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຂອງຊາດນີ້, ໃນນາມຄະນະບໍລິຫານງານ ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສະແດງຄວາມຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ຕໍ່ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ຂຶ້ນຕ່າງໆ, ຜູ້ນຳຮ່ວມຊາດທຸກຊົນເຜົ່າ, ທຸກຊັ້ນຄົນ, ເພດ-ໄວ ໃນທົ່ວປະເທດ ທີ່ໄດ້ເຊິດຊູນໍ້າໃຈຮັກຊາດ, ຮັກ ລະບອບໃຫມ່, ສາມັກຄີເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ ຢູ່ອ້ອມຂ້າງສູນກາງພັກ ແລະ ລັດ, ຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ລຳບາກ, ອຸທິດສະຕິປັນຍາ, ກຳລັງວັງຊາ ແລະ ເສຍສະຫລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງປະເທດຊາດ ອັນແສນຮັກຂອງພວກເຮົາ ຕະຫລອດໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ ຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍ ຢ່າງສຸດອີກສຸກໃຈ! (ຊົມເຊີຍ) ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍຜູ້ນຳອົງຊາວລາວທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ມີຈິດໃຈຮັກຊາດແພງ ເຊື້ອ ແລະ ອວ່າຍໜ້າມາຫາປະເທດຊາດ, ປະກອບສ່ວນຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ຮ່ວມກັບຜູ້ນຳຮ່ວມຊາດ ໃນ ການພັດທະນາປະເທດຊາດ; ຂໍຊົມເຊີຍຊາວຕ່າງດ້າວ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ທຳມາຫາກິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍບ້ານເມືອງ, ທັງໄດ້ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນພາລະກິດສ້າງສາ ແລະ ເພີ່ມທະວີມິດຕະພາບກັບ ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ. ພວກເຮົາ ມີຄວາມເອກອ້າງທະນິງໃຈຕໍ່ຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ຫລາຍດ້ານທີ່ ຍາດມາໄດ້ ໃນພາລະກິດ ແຫ່ງການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາສ້າງສາປະເທດຊາດ ໃນຕະຫລອດໄລຍະ 45 ປີທີ່ ຜ່ານມາ. ແຕ່ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງເຫັນແຈ້ງວ່າ ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນຫລຸດຜົນອອກຈາກ ສະພາວະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ, ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນມີການຫັນປ່ຽນຢ່າງສະຫລັບສັບຊ້ອນ, ມີທັງກາລະ ໂອກາດເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ມີທັງການທົດສອບທ້າທາຍຕ່າງໆ, ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ບັນດາແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ມານັ້ນ ໄດ້ມີຈຸດອ່ອນ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ແກ້ໄຂ ເປັນຕົ້ນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ, ບັນຫາການຄຸ້ມຄອງລັດ-ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ແລະ ບັນຫາປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສັງຄົມ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້ານີ້, ທົ່ວພັກ, ທົ່ວລັດ ແລະ ທົ່ວປວງຊົນລາວທັງຊາດ ພວກເຮົາ ຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການນຳພາຊີ້ນຳ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຄາດໝາຍສູງຊົນ, ກໍຄືເນື້ອໃນມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ 10 ຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດ ຄັ້ງທີ 8 ທ້າຍສະໄໝ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ. ໃນນີ້, ບັນຫາກົກແມ່ນພວກເຮົາຕ້ອງບຸກບືນສຸດຂີດ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຖືວ່ານັ້ນ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບການເມືອງ, ເປັນພາລະກິດຂອງພັກ ແລະ ເປັນໜ້າທີ່ບຸລິມະສິດຂອງລັດ ແລະ ທົ່ວປວງຊົນ, ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ຖ້າຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ປະເທດເຮົາກໍຈະບໍ່ສາມາດຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມດ້ອຍພັດທະນາໄດ້ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້ານີ້, ແນວລາວສ້າງຊາດຂຶ້ນຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດ ຈົ່ງສືບຕໍ່ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອອັນສະຫງ່າງາມໃນຕະຫຼອດໄລຍະ 70 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ອອກແຮງເຄື່ອນໄຫວຢ່າງທ້າວຫັນ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ການເມືອງ ທີ່ພັກມອບໝາຍໃຫ້. ໃນນັ້ນ, ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຍົກສູງຄົນທຸງເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີທົ່ວປວງຊົນ ບົນຜືນຖານພັນຕະພາບ, ກຳມະກອນ-ຊາວກະສິກອນ ແລະ ນັກຮຽນຮູ້ປັນຍາຊົນປະຕິວັດທີ່ເປັນຫຼັກແຫຼ່ງ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກ, ພ້ອມທັງສຶກສາອົບຮົມເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈ ຢ່າງຖືກຕ້ອງບັນດາແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ສືບຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ຢ່າງເຄັ່ງຄັດຕາມມາດຕະການທີ່ລັດຖະບານວາງອອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ແນວລາວສ້າງຊາດ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າປະຕິບັດສິດສະເໜີພາບ ແລະ ສ້າງຄວາມປອງດອງລະຫວ່າງເຜົ່າ ແລະ ຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ, ກຳຈັດແກ້ໄຂທຸກປະກົດການ ແລະ ການກະທຳທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງ, ຄວາມອາຄາດບາດໜາງກັນລະຫວ່າງເຜົ່າ, ສາສະໜາ ຫລື ລະຫວ່າງຊັ້ນຄົນຕ່າງໆດ້ວຍການເພີ່ມທະວີທັນລົງສູ່ຮາກຖານ ເພື່ອໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມປວງຊົນໃຫ້ຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບມູນເຊື້ອຄວາມສາມັກຄີຮັກແພງ, ຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອແຜ່ກັນ, ຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມປອງດອງ ແລະ ພ້ອມພຽງກັນສ້າງສາພັດທະນາບ້ານຊ່ອງ ແລະ ປະເທດຊາດ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງມີສະຕິລະວັງຕົວ ແລະ ສະດຸ້ງໄວຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອິດທິກຳລັງປໍລະປັກ ທີ່ຫວັງມ້າງເພທຳລາຍຄວາມສາມັກຄີປອງດອງລະຫວ່າງເຜົ່າ ແລະ ລະຫວ່າງຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ, ສະກັດກັ້ນການສວຍໃຊ້ບັນຫາຊົນເຜົ່າ, ສາສະໜາ ເພື່ອແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີ, ກໍ່ຄວາມວຸ່ນວາຍ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການທຳມາຫາກິນ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຄະນະພັກ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການນຳພາຂອງຕົນ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ກໍຄືບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງໃນລະບົບການເມືອງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມອື່ນໆ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງເຫລົ່ານັ້ນ ປະຕິບັດບົດບາດຂອງຕົນໃຫ້ດີ,

ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງຕົນ, ກໍຄືປະຊາຊົນບັນດາ ເຜົ່າ, ບັນດາຊັ້ນຄົນ, ເພດ-ໄວ, ອາຊີບ ແລະ ສາສະນິກະຊົນຂອງສາສະໜາ ຕ່າງໆ ໃຫ້ເຊິດຊອຈິດໃຈຮັກຊາດ, ຕົ້ນຕົວເຂົ້າຮ່ວມໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາສ້າງສາປະເທດຊາດ, ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອສາມັກຄີເປັນປົກແຜ່ນ, ຊ່ວຍເຫຼືອກັນໃນການທຳມາຫາກິນ ແລະ ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເອື້ອເຜື້ອແຜ່ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ການປຸກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມສາມັກຄີປອງດອງລະຫວ່າງເຜົ່າ ໃຫ້ຮຸ່ນສືບທອດ ດ້ວຍການເອົາເຂົ້າໃນຫລັກສູດການຮຽນການສອນ ແລະ ດ້ວຍການດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອແລກປ່ຽນຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບເອກະລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະກຳ ແລະ ແບບແຜນການດຳລົງຊີວິດທີ່ກ້າວໜ້າສີວິໄລ, ສືບຕໍ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມຕໍ່ພະນັກ ງານຊົນເຜົ່າ ທີ່ມີພົນລະເມືອງໜ້ອຍຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ສ້າງໂອກາດ ແລະ ເງື່ອນ ໄຂໃຫ້ລູກຫລານຂອງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ມີລະດັບວິຊາສະເພາະທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍປົກປ້ອງສິດໃນການເຊື່ອຖື ຫລື ບໍ່ເຊື່ອຖື ຂອງພົນລະເມືອງ ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງໜ້າທີ່ການເມືອງໃນໄລຍະໃໝ່, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດຂຶ້ນຕ່າງໆ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີກວ່າເກົ່າ, ປັບປຸງເນື້ອໃນ, ຮູບການ ແລະ ວິທີການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ມີລັກສະນະຫລາຍຮູບຫລາຍສີ ແລະ ທັນກັບຍຸກສະໄໝ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ວຽກງານຂອງແນວລາວສ້າງຊາດມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີປັດໄຈໃໝ່ທີ່ສູງເດັ່ນຂຶ້ນ ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງໜ້າທີ່ການເມືອງໃນໄລຍະໃໝ່. ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ ໂດຍສະເພາະແນວໂຮມຂອງບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ ແລະ ບັນດາການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອປັບປຸງພັດທະນາອົງການຂອງຕົນ ຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງພັກ-ລັດ ວາງອອກ. ພັກ ແລະ ລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຍາມໃດກໍປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ອັນສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍ ຕໍ່ຜູ້ເຊື່ອຊາດລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດທີ່ຍັງມີຈິດໃຈຮັກເຊື່ອແພງຊາດ ແລະ ພ້ອມແລ້ວໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະກອບສ່ວນສະຕິປັນຍາ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ທົນຮອນ ເຂົ້າໃນການສ້າງສາປະເທດຊາດ ກໍຄືປັບປຸງ ອັນແສນຮັກຂອງຕົນ. ດ້ວຍແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ການນຳພາ-ຊີ້ນຳອັນສອດຄ່ອງຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ດ້ວຍຜົນງານ ແລະ ມູນເຊື້ອອັນສະຫງ່າອົງອາດຂອງແນວລາວສ້າງຊາດ ຕະ ຫລອດໄລຍະ 70 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ, ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ແນວລາວສ້າງຊາດ ຈະສືບຕໍ່ບຸກບືນກ້າວຂຶ້ນ, ກ້າວຂຶ້ນ ແລະ ກ້າວຂຶ້ນ ເພື່ອຍາດເອົາຜົນງານໃໝ່, ໄຊຊະນະໃໝ່ໃຫຍ່ ຫລວງກວ່າເກົ່າ.